

ти, непривични за традиционния модел на изпълнение на учителска или лекторска роля.

Ето защо водещият следва да даде отговор на въпроси като:

Защо искам да бъда водещ на взаимодействията в рамките на образователния театър?

Как тази моя роля се свързва с личните ми и най-вече гражданските ми ценности?

Давам ли си в достатъчна степен сметка не само за неизбежната публичност на ролята (като организатор на толкова взаимодействия), но и на необходимостта да бъда образец в област, където няма утвърдени модели на поведение, както и че моето поведение и нагласи са важен ресурс за учене за участниците в групата, а и за останалите образователни актьори?

Мисля ли в категориите за последствията от моето поведение върху процеса и върху участниците

Познавам ли себе си в достатъчна степен и по-точно познавам ли себе си в моите взаимодействия – собствения си стил на общуване и комуникативни умения, характерни черти, изразни средства?

За да осъществи тази сложна и многосъставна дейност, водещият на група по межкултурно образование изпълнява едновременно различни роли.

На първо той е **режисьор** – човекът, който координира, насочва, поддържа духа, премисля, ако трябва в най-малки подробности работата на групата, организацията на обучението, на драматизациите и представленията, на споделянията и обсъжданията, възможните последствия.

Той е **водач на групата** – на него се разчита в труден момент, при спор или при потребност от помощ.

Винаги е готов и за ролята на **знаещ, на експерт, на актьор, на източник на знания**. Той е модел на поведение, на отношение към възникващите проблеми, авторитет.

Може да се окаже и в ролята на **съветник**, на значима за участниците личност. Тази роля налага да не използва авторитета си за манипулиране или за повърхностно решаване на поставени от родителите роми проблеми.

Понякога се налага и да влиза в ролята и на **съдия, на арбитър** при оценката на мнения в даден спор или при възникнала проблемна ситуация.